

deo nihil, tango utique nihil præter superficiem illius.

ROCCHIUS. Sed quid adhuc te putas videre ac tangere quando vides & tangis superficiem illius?

PAZZIUS. Quid video, quid tango nisi partes extremas, sive externas, quæ sic aut sic ordinatæ componunt superficiem illam.

ROCCHIUS. Vere respondisti: & ego jam vere hinc infero te videre, te tangere nihil præter atomos, quando vides atque tangis parietem: & ratio id inferendi est, quia partes illæ externæ seu extremæ, quas vides & tangis, sunt indivisibiles in alias; sicut etiam superficies quam componunt, in nullam aliam superficiem potest dividi.

PAZZIUS. Bene aiebam, mi Rocchi, te jocari: bene id suspicabatur Philalethes; nam ad eò ne me obtusum coniecisti, ut illico crederem istam superficiem, de qua sermo est, eò quòd sit indivisibilis citra, esse pariter indivisibilem ultra, sive, quod idem est, intra profunditatem parietis? Similiter partes, quæ superficiem illam componunt, capio quidem esse indivisibiles citra, alias enim nec externæ, nec extremæ essent; sed non eapropter sunt indivisibiles ultra; & ideo atomi non sunt, quibus utique opus est, si vere atomi sunt, absolutam & omnimodam indivisibilitatem inesse.

ROCCHIUS. Arbitrabar te id etiam responsurum, mi Pazzi, & jam audi meam instantiam, propter quam certus sum, quòd tuam illam joci mei suspicionem depones. Ecce fateris superficiem illam quam vides & tangis, esse indivisibilem citra, propter quòd & externa, & extrema sit, sed non minus est indivisibilis ultra. Ratio manifesta est, quia si divisibilis esset ultra, utique primò divisibilis esset in eam, quæ immediatè illam sequitur, & sic deinceps secundò ac tertio, &c. in alias quæ succedunt; quod est impossibile: quis enim non videt superficiem il-

XXX.
respondetur
argumento.

XXXI.
Partes non
dividuntur
in alias, sed
ab alijs.